

gratie, waarmede de gitaarspeler zich heeft neergezet op de balustrade en thans met tengere hand een lossen, moduleerenden greep doet in de snaren van zijn speeltuig, of op de zacht wegduwende, maar tevens lichtelijk tartende beweging, waarmee het oolijke, welgedane dienstmeisje den wat al te driesten vrijer afweert en tegelijk haar schotel voor vallen behoedt, of op het gelukkige, verteederde grootmoedergezicht vlak naast het verrukte kinderbakkesje. Jan Steen's onovertroffen vermogen, om ieder ding weer te geven in zijn tastbare stoffelijkheid en in zijn, mede daardoor beïnvloed, individueel kleureffekt onder de tooverwerking van het licht, bereikt zijn culminatiepunt in de onvergelykelyk rijke schoonheid van de figuur op den midden-voorground, de blondine in haar weerschijn-zijden rok, waar teeder zalm-rose en stemmig grijsbruin en brons doorheen schemeren en waarover een fijn-grijs schort, in een prachtig-natuurlijke plooiing en rimpeling, nederhangt. Met geraffineerden smaak en genotvol welbehagen laat de schilder de paarsrose rozen, waarmee de schoone zich gesierd heeft, coquetteeren met het zilverig tintelend zijde-blauw van haar jakje en naar den anderen kant met de lichtende blankte van haar ter helft ontblooten boezem, terwijl hij ze ten slotte nog de tintencharme van het rose-fluweelen muiltje, dat onder den changeant-rok uitkijkt, laat verhoogen.

Het stillevenswerk van vaas, tinnen kan, aarden vuurtest, planten en bloemen op den voorground is volmaakt. De verscheidenheid van nuanceering is vrijwel eindeloos, zoowel in de uitdrukking van het spiritueele — zooals van den lach in zijn diverse overgangen tusschen schateren en meesmuilen en van de menschelijke natuur in al haar schakeeringen tusschen uitbundigheid en stille innerlijkheid, argeloosheid en schalkschheid — als ook in de weergave van den picturalen toon. Hoe verschillend bijv. zijn de lichtende blankheid van huid der voorground-blondine en het matter, schemeriger, maar niets minder levende en smeltende blank van den blooten hals der jonge vrouw met opgebonden haar, die ons den rug toekent, terwijl zij haar gezicht zien laat aan den jonkman met het piquante, donkere uiterlijk en den geëmuseerden blik!

Het enorme stuk (h. 1.48, b. 1.38 M.; zie: Hofstede de Gr., Verz. nr. 443), dat laatstelijk deel uitmaakte van een buitenlandsche collectie, is bekend onder den naam van „Feestvierend Gezelschap”. Het ontstond waarschijnlijk te Haarlem, in de periode van Steen's rijpste werk, is niet gedateerd, doch wellicht op $\pm$ 1665 te stellen en onderaan de balustrade gesigneerd. We zullen ons maar niet vleien met de ijdele hoop, dat het, dank zij een algemeene — laten we zeggen: „Olympiadische” — belangstelling en offervaardigheid voor ons land behouden zal blijven!

BIJ DE FIRMA BERNARD HOUTHAKKER.

De nieuwe behuizing van dezen kunsthandel op het Rokin is er met